

Ross Rohde: Kun sanojen merkitys katoaa

[Ross Rohde: When Words Get Ruined](#)

Yksi asia, joka minua turhauttaa, kun teen työtä orgaanisen seurakunnan hyväksi, on se, että käydessäni keskustelua perinteisiä käsityksiä edustavien uskovien kanssa, huomaan, että käytämme samoja sanoja, mutta varsin usein tarkoitamme niillä aivan eri asioita. Se tekee totuutta ja harkintaa viljelevän viestinnän hyvin vaikeaksi. Annan teille muutamia esimerkkejä sellaisista sanoista: vanhin, pastori, apostoli, johtajuus, seurakunta, evankelista ja opettaja. Voisin luetella vielä lisääkin, mutta nämä saavat kelvata aluksi.

Tähän on määrätty syy. Perinteisemmät kristityt ovat oppineet käyttämään sanoja irrallaan niiden alkuperäisestä raamatullisesta merkityksestä sen mukaan, mitä ne tarkoittavat nykyisessä kulttuurissamme ja seurakunnassa-sellaisena-kuin-me-sen-tuntemme. Orgaanisen seurakunnan ihmiset haluavat mieluummin palata tekstissä esiintyvien sanojen alkuperäiseen merkitykseen. Tämä on erittäin hyödyllistä, sillä heti kun palataan seurakunnan suunnitelmaan sellaisena kuin se löytyy Uudesta testamentista, näiden sanojen alkuperäiset merkitykset tulevat samalla hyvin käyttökelpoisiksi, kuvaaviksi ja kauaskantoisiksi. Jos sitten käytän sanaa "pastori" tarkoittaen henkilöä, jolla on tietty hengellinen lahja ja Jumalalta saatu armoitus muiden tarpeista huolehtimiseen, perinteisen kirkon edustajat kuulevat heti puhuttavan "henkilöstä, joka omaa kyseisen tittelin ja kuuluu arvoasteikon huipulle jossakin uskonnollisessa yhteisössä". Silloin puhutaan kahdesta täysin eri asiasta.

Mitä asialle oikein voisi tehdä? Voin käyttää sanaa ja selittää sen. Tai voin yrittää välttää sanaa ja yrittää keksiä jotakin muuta sen tilalle. Haluan antaa esimerkin siitä, miten olen päättänyt käyttää kumpaakin menetelmää vähän eri sanojen kanssa. Minulle kysymys on selkeän viestinnän varmistamisesta. Ehkä muilla on erilaisia mielipiteitä ja syitä, miksi he haluavat käyttää mainittuja sanoja. Annan vain esimerkin siitä, miten itse toimin.

Apostoli

Sana apostoli pohjautuu kreikan kielen sanaan "apostolos". Eräs taho määrittelee tätä sanaa seuraavasti:

1. delegaatti, viestinviejä, henkilö joka on lähetetty matkaan ohjeiden kera

1. sanalla tarkoitetaan erityisesti Kristuksen 12 apostolia

2. laajemmassa mielessä sillä tarkoitetaan muitakin huomattavia kristillisiä opettajia, kuten Barnabasta tai Timoteusta.

Kreikankielisen alkutekstin lukija olisi vuonna 68 A.D. täydellisesti ymmärtänyt ensimmäisen rivin. Seuraava rivi olisi saanut hänet täysin hämmennyksiin eikä hän olisi ymmärtänyt, mitä määrittelijä tarkoitti. Apostoli tarkoittaa "lähetetty". Ne kaksitoista saivat ylennyksen tavallisista opetuslapsista apostoleiksi, kun Jeesus lähetti heidät lähetysmatkalle: *Jeesus kutsui kaksitoista opetuslastaan luokseen ja antoi heille vallan karkottaa saastaisia henkiä ja parantaa kaikkia tauteja ja vaivoja Matt.10:1*. Barnabas, Timoteus ja Silvanus (samoin kuin Andronikus ja Junia - nainen) ovat myös hyviä esimerkkejä lähetetyistä, siis apostoleista.

Apostolit ovat siis ihmisiä, jotka Jumala on lähettänyt tekemään (missio)työtä Jumalan valtakunnan laajentamiseksi. Heitä oli ensimmäisellä vuosisadalla ja heitä on nykyäänkin. Saman sanan latinalainen versio on missionary - lähetysaarnaja. Joku, joka on vakuuttunut siitä, että vain ensimmäiset 12 olivat oikeita apostoleita, saattaisi hyvinkin olla täysin samaa mieltä siitä, että Jumala yhä lähettää lähetystyöntekijöitä (missionaries) laajentamaan Valtakuntaansa. Hän ei huomaisi välttämättä ollenkaan, miten epäjohdonmukaista ajattelua tämä on. Se mitä ylläolevassa määritelmässä toiselta riviltä alkaen selitetään, on sanan merkityksen selittämistä perinteen pohjalta. Siinä on epäraamatullinen perinne nostamassa esiin rumaa päätään. Se ei nouse Raamatun kreikankielisestä tekstistä, se selittyy yksin määrittelijän omasta perinteestä käsin. Ja siinä on ongelman ydin - minun mielestäni.

Käytän yhä tätä sanaa, koska voin aina sanoa, että käytän sitä alkuperäisessä merkityksessä "lähetetty" - siis henkilöstä, jonka Jumala on lähettänyt laajentamaan Valtakuntaansa. Kuulija ei ehkä ole samaa mieltä siitä, voinko käyttää tai pitäisikö minun käyttää tätä sanaa näin, mutta he voivat kuitenkin helposti ymmärtää, mistä puhun. Ainakin yritämme viestiä toisillemme.

Johtajuus

Voin käyttää sanaa "johtajuus" jossakin lauseessa, kun puhun kristityistä, ilman erityistä nöyristelyä. Okei, ehkä en voikaan, mutta silti haluaisin. Minun nöyristelytaipumukselleni on tietty syy. Heti kun käytämme tätä hyvin latautunutta sanaa, meillä kaikilla on taipumus ymmärtää johtajuus maailman tavalla. Siinä siis puhutaan henkilöstä, jolla on arvoasteikossa jokin tietty asema ja siihen asemaan liittyvä valta, kontrolli ja auktoriteetti muiden ylitse. Ja niinpä käytämmekin sanaa "auktoiteetti" vallan synonyyminä.

Ymmärrys siitä, mitä johtajuus on, on meillä verissä - luita ja ytimiä myöten. Kun käytämme sanaa johtajuus, meidän on äärimmäisen vaikeaa päästä käsittämään, mitä Jeesus sanoi:

Opetuslasten kesken syntyi myös kiistaa siitä, ketä heistä olisi pidettävä suurimpana. (25) Silloin Jeesus sanoi heille: "Kuninkaat hallitsevat herroina kansojaan, ja vallanpitäjät vaativat, että heitä kutsutaan hyväntekijöiksi. Niin ei saa olla teidän

keskuudessanne. Joka teidän joukossanne on suurin, se olkoon kuin nuorin, ja joka on johtaja, olkoon kuin palvelija. Kumpi on suurempi, se, joka on aterialla, vai se, joka palvelee häntä? Eikö se, joka on aterialla? Mutta minä olen teidän keskellänne niin kuin se, joka palvelee. Luuk.22:24-27.

Jeesus ei sanonut "Teidän tulee olla uudentyyppisiä johtajia, sellaisia joiden johtajuus (siis asema ja arvovalta) juontuu siitä, miten palvelette toisia." Sellainen olisi hyväntekijäksi ryhtymistä ja siitä Jeesus sanoo meille edellä luetussa jakeessa (Luuk.22:25), että se ei suinkaan ole tavoittemme. Puhumme nyt käsitteestä, jota usein kuvaamme "johtajuudeksi, joka syntyy palvelemisen kautta". Eikö ole vähän kummallista, että päädymme tekemään jotakin, mitä Jeesus nimenomaan kielsi... ja teemme sitä vieläpä hänen nimessään. Palvelijan johtajuus on paradoksi. Itse asiassa Jeesus sanoo "älä ryhdy johtamaan". Juuri sitä pakanoiden valtaeliitti tekee. Tehkää sen sijaan jotakin erilaista: palvelkaa muita heikosta asemasta käsin - vähän kuin lapsi tai piika.

En enää käytä sanaa "johtajuus". Sanon vain tekeväni opetuslapsia, en olevani johtaja, kehotan vain rakastamaan ja palvelemaan toisia. Olemme kaikki tasa-arvoisia Jumalan silmissä. Jos käytän ihmisten edessä sanaa johtajuus, saamme koko loppupäivän keskustella siitä, millaista on hyvä tai huono johtajuus. Minun mielestäni ei ole olemassa hyvää johtajuutta. Jeesus käski meidän palvella. Pitäydyn siinä. Johtajuus on toimintaa, joka ei kuulu kristinuskoon. Yritän tässä viestiä asioita selkeästi. Tiedän, että on monia, jotka ovat eri mieltä, ja se sopii minulle niin kauan kuin me molemmat tiedämme, mistä puhumme.

- Onko sinusta mitään järkeä siinä, että olen valinnut yhden menettelyn sanan "apostoli" kohdalla ja toisen menettelyn sanan "johtajuus" kohdalla?
- Huomaatko, miten helposti kristillinen perinne valtaa jopa meidän raamatunkäännöksemme?
- Mitä voikaan tapahtua, jos luemme huonoa käännöstä tai tutkielmaa ja luulemme saavamme selkeää opetusta?
- Ymmärrätkö, miksi orgaanisen seurakunnan puolestapuhujat, jotka syventyvät alkuseurakunnan rakenteeseen, myös haluavat palata sanojen alkuperäisiin merkityksiin Uudessa testamentissa? Onko se sinun mielestäsi vain jäykkää fundamentalismia vai onko sille painavat syyt?

Ross Rohde

Copyright © 2013 Ross Rohde. Artikkelin on suomennettu ja julkaistu luvalla kirjoittajan blogista [Viral Jesus](#).